

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 11Co/184/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5319200388
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Malíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5319200388.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Malíkovej a členov senátu JUDr. Romana Tichého a Mgr. Miroslava Šeptáka, v spore žalobcu: X. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. XXX, I., právne zastúpeného JUDr. Vladimírom Sidorom, advokátom, s miestom výkonu činnosti Železničná 4/A, Hlohovec, IČO: 42 256 593, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zastúpenému: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., Kubániho 16, Bratislava, IČO: 47 233 516, o zaplatenie 55,- eur s príslušenstvom a priznanie primeraného finančného zadostučinenia vo výške 200,- eur, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Čadca č. k. 4C/10/2019-83 zo dňa 14. mája 2019, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch II. a III. **p o t v r d z u j e .**

Výroku I. rozsudku sa nedotýka.

Žalobcovi **p r i z n á v a** voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie I. žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 55,- eur s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 55,- eur od 24.02.2019 do zaplatenia, všetko v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. II. Žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi primerané finančné zadostučinenie vo výške 200,- eur v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. III. Žalovanému uložil povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100 %, vo výške, ktorá bude vyčíslená po právoplatnosti rozsudku VSÚ prvostupňového súdu, v lehote do 3 dní od právoplatnosti uznesenia VSÚ.

2. Pokiaľ ide o vydanie bezdôvodného obohatenia 55,- eur s 5 % úrokom z omeškania ročne od 24.02.2019 do zaplatenia, súd aplikoval § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, v nadväznosti na rozsudok Okresného súdu Čadca č. k. 4C/72/2017 zo dňa 07.06.2018, ktorým súd určil, že zmluva je bezúročná a bez poplatkov, teda vo zvyšnej časti týkajúcej sa poplatkov, úrokov, ide o neplatnú zmluvu v nadväznosti na § 9 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Uvedeným rozsudkom bol zaviazaný veriteľ vydať bezdôvodné obohatenie vo výške 179,89 eur istiny s príslušenstvom vzhľadom k tomu, že žalobca - spotrebiteľ žil v neistote, keďže veriteľ dobrovoľne nevydal bezdôvodné obohatenie, neprijal žiadne zmierlivé riešenie, preto žalobca - spotrebiteľ v obave naďalej platiť platby po 5,- eur mesačne, čo preukázal účtovnými dokladmi od čl. 6 a nasl. spisu v celkovej výške 55,- eur. Žalovaný nepreukázal, že mu sumu 55,- eur, ktorú získal na základe neplatného právneho úkonu - neplatnej úverovej zmluvy v časti týkajúcej sa nezákonných zmluvných úrokov, poplatkov, vrátil. Keďže ide o peňažný nárok, bezdôvodné obohatenie, podľa § 458 ods. 2 Občianskeho zákonníka je povinný tento peňažný nárok vydať žalovaný aj spolu s úžitkami, ktoré podľa § 121 Občianskeho zákonníka

predstavujú príslušenstvo peňažnej pohľadávky, teda úrok z omeškania v zákonnej výške 5 % ročne z dlžnej sumy od tretieho dňa po doručení žaloby, teda od 24.02.2019 do zaplatenia. Pokiaľ ide o primerané finančné zadostučinenie vo výške 200,- eur, podľa § 3 ods. 5 tretia veta zákona č. 129/2010 Z. z. spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané zadostučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá. Žalobca - spotrebiteľ splnil všetky povinnosti (preukázal porušenie povinnosti veriteľom, ktoré mu ukladá zákon č. 129/2010 Z. z. - rozsudkom Okresného súdu Čadca č. k. 4C/72/2017-134 zo dňa 07.06.2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline 11Co/300/2018-169 zo dňa 18.12.2018, ktorým bolo určené, že sporná úverová zmluva je v nadväznosti na § 9 ods. 2 písm. k) v rozpore so zákonom, a preto úver je bezúročný a bez poplatkov, a ktorým bol zaviazaný vydať bezdôvodné obohatenie nad rámec poskytnutého úveru; preukázal tým aj, že uplatnil porušenie povinnosti na súde, že bolo rozhodnuté v jeho prospech a že medzi porušením povinnosti žalovaného - veriteľa a rozsudkom je príčinná súvislosť). Iné podmienky zákon nevyžaduje. Pokiaľ ide o primeranosť finančného zadostučinenia vo výške 200,- eur, súd mal za to, že správne požaduje žalobca - spotrebiteľ sumu 200,- eur a že správne ju považuje za primeranú. Súd sa stotožnil s jeho názorom o primeranosti tejto výšky aj s kritériami, ktoré žalobca ako spotrebiteľ uplatnil. Je v konaní preukázané, že formálne bol úver poskytnutý vo výške 1.500,- eur, kde náklady predstavovali 642,06 eur, v skutočnosti však reálne bol poskytnutý úver len vo výške 1.350,- eur, rozdiel predstavoval poplatok a odplata tým pádom predstavovala sumu 792,06 eur. V takejto výške bolo teda ohrozené majetkové právo žalobcu a je z toho zrejme aj nekalá činnosť žalovaného, konanie v rozpore s dobrými mravmi, keď chcel takýmto spôsobom do istiny úveru zapracovať aj poplatok a ďalej tento poplatok aj úročil. Aj týmto spôsobom ohrozoval majetok spotrebiteľa. Spotrebiteľ bol nútený sa brániť, hoci je po právnej stránke i ekonomickej stránke slabší článok zmluvy. V záujme svojej právnej istoty a ekonomickej istoty bol nútený domáhať sa ochrany svojich práv na súde, aby tak naďalej neznižoval svoj majetok v prospech žalovaného a v svoj neprospech. Teda v zlej finančnej situácii, v ktorej bol, musel požiadať o právne zastúpenie a takýmto spôsobom si opäť znížiť svoj majetok, ale zároveň žiť aj v strese a neistote. Súd sa preto nečuduje žalobcovi, že z opatrnosti vychádzajúc aj z doterajšieho správania veriteľa naďalej platil splátky po 5,- eur mesačne z obavy, ako rozhodnú súdy. Zo všetkých týchto okolností je úplne zrejme, že znenie zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch je jednoznačné. Zákon jednoznačne vymedzuje, čo má tvoriť náležitosti zmluvy. Pokiaľ napriek jednoznačnému vymedzeniu povinnosti veriteľa veriteľ ukrátil spotrebiteľa a napriek jednoznačnému zneniu zmluvy zmluva neobsahovala také náležitosti, ktoré by boli v súlade s kogentným znením zákona, potom nie je možný iný výklad len taký, že postupoval vedome, úmyselne, teda vedome a úmyselne ukrátil spotrebiteľa nezákonnými poplatkami, úrokmi a podobne. Tomu zodpovedá aj jeho následné správanie, keď dobrovoľne nevydal bezdôvodné obohatenie, dobrovoľne situáciu nenapravil. Z toho dôvodu súd priznal žalobcovi - spotrebiteľovi primerané finančné zadostučinenie vo výške 200,- eur. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd rozhodol o trovách konania tak, že úspech v konaní má v celom rozsahu žalobca, teda v rozsahu 100 % mu priznal právo na náhradu trov konania. Trovy konania budú vyčíslené bez ďalšej výzvy súdu po právoplatnosti rozsudku VSÚ prvostupňového súdu. Splatnosť nastane do 3 dní od právoplatnosti uznesenia VSÚ.

3. Voči citovanému rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný, a to v časti výroku II. a III. rozsudku, ktoré odôvodňuje ust. § 365 ods. 1 písm. b), d), h) CSP. Žalovaný napáda nesprávnosť záverov a následne právne posúdenie konajúceho súdu o tom, že rozhodnutie vo veci 4C/72/2017-134 predstavuje rozhodnutie o porušení práva spotrebiteľa. Z napádaného rozsudku vyplýva, že súd o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 200,- eur rozhodol na základe toho, že ide o primerané finančné zadostučinenie a jeho priznanie žalobcovi patrí, pretože žalobca sa musel domáhať ochrany svojich práv žalobou v konaní vedenom pod sp. zn. 4C/72/2017-134. Rozhodnutie súdu prvej inštancie je nepreskúmateľné, a to pokiaľ ide o výšku priznaného nároku a tiež aj, pokiaľ ide o základ priznaného nároku. V tejto súvislosti poukazuje na znenie ust. § 220 ods. 2 CSP, ako aj na viaceré rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky. Napádaný rozsudok neobsahuje označenie žiadnej preukázanej skutočnosti vyplývajúcej z vykonaného dokazovania, ktorá by odôvodnila výšku priznaného finančného zadostučinenia. V prípadoch, v ktorých rozhodnutie závisí na úvahe súdu, musí rozhodnutie vychádzať z vecného hodnotenia preukázaných skutočností, ktoré musia odôvodniť úvahu súdu a jej výsledky. Z napádaného rozsudku nevyplýva, aké skutočnosti súd vôbec posudzoval vo vzťahu k priznanej sume 200,- eur. Rozsudok obsahuje len všeobecný záver, že súd považuje uvedenú sumu za primeranú, na základe čoho k tomu dospel, ale neuvádza. Nedostatok odôvodnenia sumy primeraného finančného zadostučinenia zásadným spôsobom odporuje zákonu. Nie je z neho zrejme,

v čom je napríklad daná primeranosť. Z pojmu primeranosti možno vyvodiť, že súdu je daná možnosť a povinnosť postupovať individuálne, hodnotiť a posudzovať okolnosti konkrétneho zásahu, príp. stanoviť ďalšie kritériá pre posúdenie každého prípadu. Žiada, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na nové konanie. Zároveň si žalovaný uplatňuje nárok na náhradu trov za odvolacie konanie a trovy právneho zastúpenia v odvolacom konaní.

4. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného uvádza, že rozsudok súdu prvej inštancie považuje za vecne správny, dostatočne odôvodnený, sledujúci prevládajúcu názorovú líniu všeobecných súdov. Rozhodnutie súdu ako orgánu verejnej moci nemusí byť totožné s očakávaniami, s predstavami účastníka konania, ale z hľadiska odôvodnenia musí spĺňať parametre zákonného rozhodnutia, pričom účastníkovi konania musí dať odpoveď na podstatné otázky a námietky spochybňujúce závery namietaného rozhodnutia v závažných a samotné rozhodnutie ovplyvňujúcich súvislostiach. Poukazuje na právo na spravodlivý súdny proces, tak ako vyplýva z judikatúry súdov. Odvolanie žalovaného považuje za účelové, ktoré bolo podané v snahe oddialiť platobnú povinnosť, nakoľko odvolanie fakticky neobsahuje žiadny relevantný argument. V konaní 4C/72/2017 žalobca uplatnil práva na ochranu spotrebiteľa. Súd žalobe vyhovel, pričom rozhodnutie bolo potvrdené krajským súdom. Skutočnosť, že domáhanie sa práv napr. bezúročnosti úveru podľa zákona č. 129/2010 Z. z. je domáhanie sa ochrany spotrebiteľa v zmysle ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z., vyplýva aj z dôvodovej správy. Poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici v konaní 15Co/279/2018, ako aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR zo dňa 30.01.2019, sp. zn. 6Cdo/127/2017. Pokiaľ však ide o výšku primeraného zadosťučinenia, súd prvej inštancie sa dostatočne vypořiadal aj s touto otázkou. Súd sa stotožnil s výškou aj kritériami, tak ako ich predniesol žalobca, nakoľko ide o bežnú a zaužívanú súdnu prax. Súd zohľadnil hroziacu škodu, ktorá predstavovala odplatu za úver vo výške 792,06 eur. Ďalej poukázal na nekalú činnosť žalovaného, ktorý do istiny úveru zapracoval poplatok, a tak krátil finančné prostriedky, ktoré mal na základe úverovej zmluvy poskytnúť žalobcovi. V neposlednom rade súd zohľadnil aj fakt, že spotrebiteľ ako slabšia zmluvná strana sa musel svojich práv domáhať na súde, nakoľko žalovaný sa odmietal akokoľvek mimosúdne dohodnúť. Na základe vyššie uvedeného súd prvej inštancie dospel k záveru o úmysle žalovaného poškodiť spotrebiteľa, čo je nepochybne ďalším možným kritériom pri zohľadnení výšky primeraného finančného zadosťučinenia. Teda nielen porušovanie zákona č. 129/2010 Z. z. a z toho plynúce klamanie spotrebiteľa o parametroch úverovej zmluvy, ale aj faktické nečestné konanie žalovaného, ktorý nevydal zvyšok bezdôvodného obohatenia žalobcovi, hoci o jeho existencii neexistovali pochybnosti, majú vplyv na priznanie nároku na primerané finančné zadosťučinenie. Žalobca žiada rozsudok ako vecne správny potvrdiť a priznať nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

5. Žalovaný sa k vyjadreniu žalobcu nevyjadřil.

6. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, preskúmal napadnutý rozsudok na základe odvolania žalovaného v rozsahu a z dôvodov daných ust. § 379, § 380 CSP a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) postupom v zmysle ust. § 219 ods.3 CSP rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu, čo do výrokov II. a III., potvrdil v zmysle ust. § 387 ods. 1, 2 CSP.

7. Rozsudku súdu prvej inštancie sa vo výroku I., ktorý nebol odvolaním napadnutý, rozhodnutie odvolacieho súdu nedotýka.

8. Odvolací súd považuje napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch II. a III. za vecne správny. Súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav veci a vec správne právne posúdil. Odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie zodpovedá kritériám vyplývajúcim z ust. § 220 ods. 2 CSP pre odôvodňovanie súdnych rozhodnutí. Jasne a zrozumiteľne z neho vyplývajú skutkové a právne závery súdu prvej inštancie, s ktorými sa odvolací súd stotožňuje a poukazuje na ne v zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP.

9. Odvolanie žalobcu odvolací súd nepovažuje za dôvodné.

10. Nemožno sa stotožniť s odvolacou námietkou žalovaného, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je čo do dôvodov nepreskúmateľné a porušuje právo žalovaného na spravodlivý súdny proces. Pokiaľ ide o priznanie primeraného zadosťučinenia vo výške 200,- eur, súd prvej inštancie odôvodnil svoje rozhodnutie dostatočne, pokiaľ ide o základ, ako aj výšku priznaného nároku. V tejto súvislosti odvolací

súd poukazuje na odsek 6 písm. b) odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie, z ktorého vyplývajú dostatočne, určite a zrozumiteľne jednotlivé skutkové a právne závery súdu prvej inštancie, vrátane úvah, ktorými sa spravoval pri vydaní rozsudku.

11. Ako správne poukázal vo vyjadrení k odvolaniu žalobca, porušením práva na spravodlivý súdny proces nemôže byť to, že sa súd nestotožnil s očakávaniami žalovaného.

12. Pokiaľ ide o základ uplatneného nároku na priznanie finančného zadosťučinenia, ust. § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa upravuje právo spotrebiteľa žiadať primerané finančné zadosťučinenie v prípade, ak na súde úspešne uplatní porušenie svojho práva od toho, kto za toto porušenie práva zodpovedá. Cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Hypotéza tejto právnej normy vyžaduje splnenie predpokladov, ktorými sú úspešné uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z. z. alebo osobitnými predpismi a spôsobilosť takéhoto porušenia práva alebo povinnosti privodiť spotrebiteľovi ujmu. Čo sa týka úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti ako predpokladu pre priznanie práva na primerané finančné zadosťučinenie, tento je naplnený nielen vtedy, ak si spotrebiteľ uplatní porušenie práva alebo povinnosti žalobou proti dodávateľovi, ale aj vtedy, ak to urobí v rámci svojej obrany proti dodávateľom uplatnenému nároku.

13. V danej veci možno jednoznačne konštatovať, že žalobca ako spotrebiteľ si úspešne uplatnil svoje právo jednak v právoplatne skončenom konaní, ktoré prebehlo pred Okresným súdom Čadca pod sp. zn. 4C/72/2017 a skončilo vydaním právoplatného rozsudku Okresného súdu Čadca č. k. 4C/72/2017-134 zo dňa 07.06.2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline č. k. 11Co/300/2018-169 zo dňa 18. decembra 2018. Žalobca ako spotrebiteľ bol v tomto konaní úspešný čo do uplatnenia nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 179,89 eur s príslušenstvom. Rovnako si právo na vydanie bezdôvodného obohatenia zo spotrebiteľskej zmluvy uplatnil aj v súdnej veci (vo výške 55,- eur s príslušenstvom). Žalobcovi tak vzniklo právo na primerané finančné zadosťučinenie.

14. Čo sa týka výšky finančného zadosťučinenia, zákon ako jediné kritérium ustanovuje kritérium primeranosti. Vychádzajúc zo záverov právoplatne skončeného konania vo veci Okresného súdu Čadca pod sp. zn. 4C/72/2017, ako aj z výsledkov konania v súdnej veci, možno konštatovať, že priznané finančné zadosťučinenie je primerané ujme, ktorá žalobcovi hrozila v súvislosti s uplatňovaním práv a povinností zo spotrebiteľskej zmluvy uzatvorenej so žalovaným ako dodávateľom. Okrem toho, že súd konštatoval bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru, vyplýva z týchto konaní porušenie práv spotrebiteľa. Priznaná suma poskytuje žalobcovi ako spotrebiteľovi satisfakciu a zároveň má odradiť dodávateľa od porušovania práv spotrebiteľov. Pri určení výšky primeraného finančného zadosťučinenia súd prvej inštancie prihliadol na všetky skutkové okolnosti daného prípadu, keď z odôvodnenia jeho rozhodnutia vyplýva konkrétne porušenie práv žalobcu ako spotrebiteľa, ktorého sa dopustil žalovaný ako dodávateľ. Aj podľa názoru odvolacieho súdu priznaná výška finančného zadosťučinenia určená súdom prvej inštancie je primeraná vo vzťahu k porušenému právu a zodpovedá skutkovým okolnostiam prípadu.

15. Rozhodnutie súdu prvej inštancie nemožno považovať za svojvoľné, zjavne neodôvodnené, resp. ústavne nekonformné, pretože súd prvej inštancie sa pri výklade a aplikácii zákonných predpisov neodchýlil od znenia príslušných ustanovení zákona a nepoprel ich účel a význam.

16. Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu je vecne správny, vrátane výroku o trovách konania. Odvolací súd preto rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch II. a III. potvrdil.

17. Výrok o trovách odvolacieho konania sa opiera o ust. § 396 ods. 1 s poukazom na ust. § 255 ods. 1 CSP. Žalobcovi ako úspešnému účastníkovi odvolacieho konania vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči neúspešnému žalovanému v rozsahu 100 %.

18. V zmysle ust. § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

19. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa

predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)